

Ög 99. Hov, Mogata sn.

Pl. 59, 60.

Litteratur: Anton Ridderstad, Östergötlands historia I (1914), s. 91.

Äldre avbildningar: E. Brate, Foto (ATA).

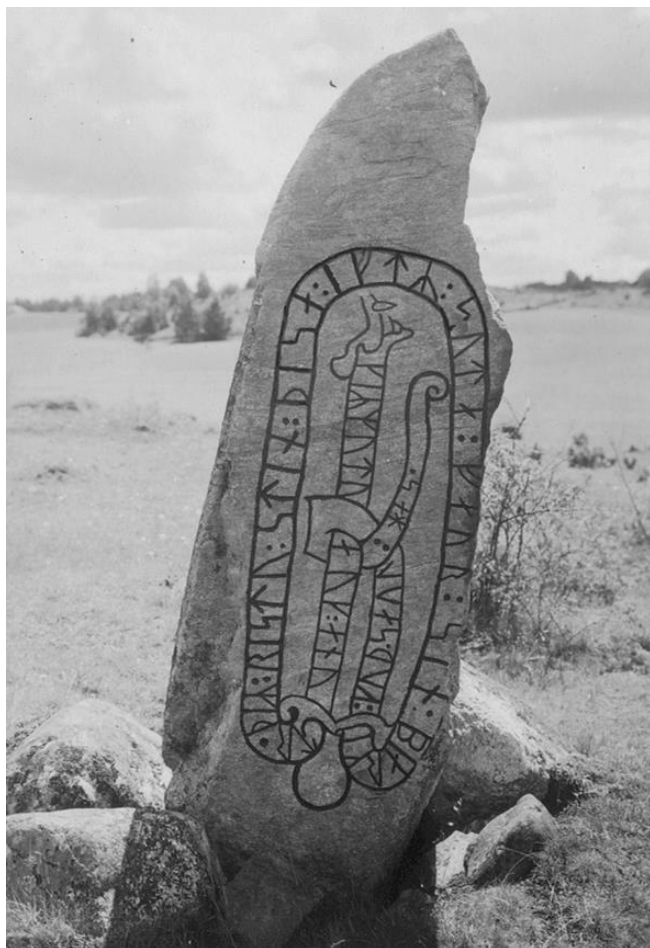
Här är en av dessa låt vara fåtaliga minnesstenar, som alltjämt i orört skick stå resta på byarnas gamla gravfält. I detta fall står den dessutom ställd omedelbart samman med en bautasten. Gravfältet fyller en åsrygg i närheten av Slätbaksstranden och erbjuder med sina välbevarade högar en vacker anblick. Om byns betydelse vittnar namnet Hov (en under forntidens slutskede förekommande benämning på 'gudstjänst-hus' o.d.²). Runstenen har uppmärksammats först omkr. 1820.

Inskriften är välbevarad:³

kirmutu auk : anutr · þir : ristu : stin : þisa : iftra : suta : faur : sin : biarki : kuþ · saul : has ·⁴
 5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55 60

»Germund och Anund de reste denna sten efter Sote, sin fader. Frälse Gud hans själ.»

Till läsningen: Brate anger såväl i text som i bild r. 7 som ett **u** men transkriberar den som **r** på grund av »en obetydlig krökning av bst». Jag är ej i stånd att se denna även av Brate å bilden förbiseddade krökning och finner det riktigare att återge runan som **u**, även om – såsom r. 15 anger – ristaren kanske egentligen åsyftade en **r**-runa. R. 26 återger Brate som **e**, men den svaga ojämnheten över hsts mitt är kanske naturlig.

Plansch 60a. Ög 99. Hov, Mogata sn. Foto Nordén 1942. [Jansson skriver 1947: delvis retusch. Ojämnt uppmålad.]

² Wessén skriver i marginalen: Är det så säkert att våra östg. Hov ha denna betydelse? Fullständigt onödigt att påstå något här. Parentesen bör utgå?

³ Jansson skriver i PM 1947: R[uninskr]. och ö[vers]. skall bort.

⁴ Jansson skriver i PM 1947: Punkten efter 62 s kommenteras.

Plansch 59a. Ög 99. Hov, Mogata sn. Foto Nordén 1942. [Jansson skriver 1947: bra]

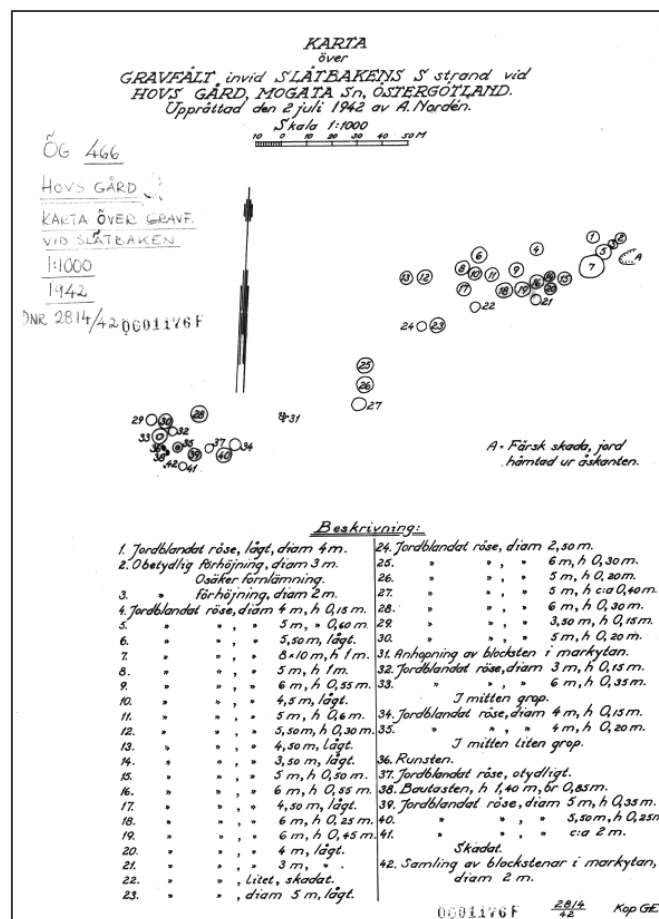

Fig. 106. Uppmättningsplan över gravfältet vid Hov i Mogata sn, med den ännu kvarvarande runstenen Ög 99. – Förf. dnr 2814/42 (ATA).

Detta dokument ingår i en digital utgåva av Arthur Nordéns supplement till Erik Brates Östergötlands runinskrifter. Manuset avslutades 1947 och var tänkt att tryckas 1948. Utgåvan publiceras fritt tillgänglig på Internet.

Texten innehåller inte nyare litteraturreferenser än 1947 och tar ingen hänsyn till modern runforskning och måste därför användas med reservationer. Utgåvan är ännu preliminär och kan komma att revideras. Hittar du felaktigheter är du välkommen att meddela dessa till utgivaren på nedanstående e-postadress.

Utgivare: Jan Owe

Kontakt: runor@gamlebo.se

Senast ändrad 2020-05-23